

Sběratel duší

(inspirováno hudbou Devy Premal)

Vítr se opřel do barevné koruny stromu a při svém odchodu pobral i pár barevných lístků s sebou. Nabral na síle a stoupal výš a výš. Drobné lístky s sebou braly vůni podzimu a kousky duše svého stromu. Šířily ji dál a dál a kroutily se stejně hbitě jako sám vítr. Stopy všech ptáků, jejich peří, prach, braly s sebou do výšin zároveň i ducha každého zvířete, které jednou navštívilo jejich starou korunu a našlo v ní domov, ať už jen na chvíli.

Vítr je sám o sobě sběratel. Sběratel duší a vzpomínek. Na své cesty bere část všeho, čeho se dotkne. Tyto části jej doprovází v pustinách, na širokých pláních, kolem vrcholků hor, přes oceán a přes lesy. Nikdy se opravdu nezastaví a mám pocit, že každý cestovatel, poutník či dobrodruh má kousek z něj i v sobě samém. Tu touhu navštěvovat nová místa a sbírat vzpomínky, zlomky duší a jejich životů.